

พุทธประวัติ

ฉบับ

TIME LINE

พรรษาที่ ๑

อิสิปตนมฤคทายวัน แขวงเมืองพาราณสี

- ทรงโปรดปัญจวัคคีย์ ทั้ง ๕ - ปฐมเทศนา "ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร"
- **พระอัญญาโกณฑัญญะ** เป็นพระภิกษุองค์แรกที่บรรลุนิพพาน
- ทรงแสดง "อนัตตลักขณสูตร" - **พระอัญญาโกณฑัญญะ พระวัปปะ พระภัททิยะ พระมหานามะ และพระอัสสชิ** บรรลุนิพพาน
- **พระยสะ** และสหายอีก ๕ คน ได้ฟัง "อนุปพพิกขาและอริยสัจ ๔" บรรลุนิพพาน
- อุบาสก และอุบาสิกา คนแรก คือ บิดาและมารดาของพระยสะ
- ทรงโปรดชฎิล ๓ พี่น้อง ซึ่งมีบริวาร ๑๐๐๐ คน

พรรษาที่ ๒-๓-๔

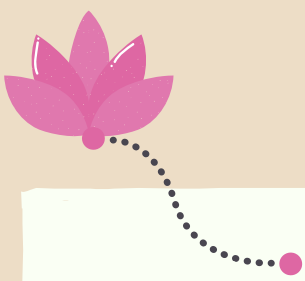
พระเวฬุวัน กรุงราชคฤห์

- ทรงมุ่งประดิษฐานพระพุทธศาสนาที่ เมืองมคธ กรุงราชคฤห์
- **พระเจ้าพิมพิสาร** ถวายอารามเวฬุวัน
- พระอัครสาวกเบื้องขวา **พระสารีบุตร** อัครสาวกเบื้องซ้าย **พระโมคคัลลานะ**
- เกิดเหตุการณ์ "จาตุรงคสันนิบาต" - พุทธเจ้าประทาน โอวาทปาติโมกข์ (วันมาฆบูชา)
- ต้นพรรษาที่ ๒ ทรงเสด็จมายังเมืองกบิลพัสดุ์ ทรงกระทำฝนโบกขรพรรษ และแสดงธรรมแก่หมู่พระญาติและประชาชน
- ทรงได้สาวกรวมถึงอุบาสกอุบาสิกา สำคัญๆ เช่น **พระมหากัสสปะ พระปุลณณะ พระนันทะ พระราหุล หมอชีวกโกมารภัจจ์ พระราธะ พระมหากัจจายนะ**
- ศากยราชกุมารทั้ง ๖ ออกบวช **มหานามะ อนุรุธะ อานันทะ ภัคคุ กิมพิละ เทวทัต** รวมถึงอุบาสี ที่เคยเป็นช่างกลบก
- **อนาถปิณฑิกะเศรษฐี** ได้ซื้อที่ดินเพื่อสร้างอารามถวาย ชื่อ เชตุวัน

พรรษาที่ ๕

ป่ามหาวัน กรุงเวสาฬหี

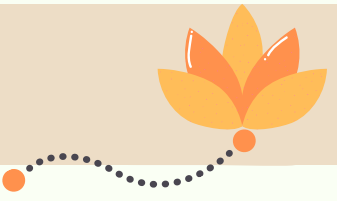
- ขณะที่ประทับอยู่ที่ศาลาในป่ามหาวัน กรุงเวสาฬหี แคว้นวัชชี ทรงทราบข่าวการประหารของ**พระเจ้าสุทโธทนะ** ทรงเสด็จไปกรุงกบิลพัสดุ์
- **พระนางมหาปชาบดีโคตมี** ผนวชเป็นภิกษุณี
- **พระรูปนันทา** ผู้มีรูปงาม เป็นน้องสาวของ**พระนันทะ** ผนวชตามพระมารดา บรรลุอรหัตผล หลังจากการถอดถอนจิตที่ยึดติดจากรูปกาย
- **สังกนิครนถ์** นักบวชผู้หลงตน ชักชวนเจ้าลิจฉวี ๕๐๐ พระองค์ ให้ไปดูการโต้วาทะกับพระพุทธเจ้า
- **นางวิสาขา** พบพระพุทธเจ้า เมื่อตอนอายุ ๗ ขวบ เมื่อได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้า จึงได้บรรลุนิพพาน

พรรษาที่ ๖

มกุลบรรพต

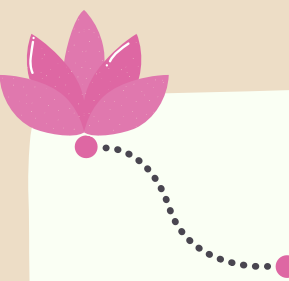
- พระปิณโฑลภารทวาชะ แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เหาะขึ้นไปปลดบาตร เป็นเหตุให้บัญญัติสิกขาบท ห้ามพระภิกษุแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ถ้าฝ่าฝืนจะต้องอาบัติ
- พวกเดียรถีย์ ในกรุงสาวัตถี ไม่พอใจพุทธศาสนา
- ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ต่อมหาชน เหตุที่ทรงแสดงปาฏิหาริย์ได้เพราะทรงบัญญัติสิกขาบทห้ามสาวก แต่ไม่ได้บัญญัติเพื่อตนเอง

พรรษาที่ ๗

ดาวดึงส์เทวโลก

- ทรงแสดงพระอิริยธรรมโปรดพระพุทธรูปรดาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์
- เมื่อถึงวันมหาปวารณา เสด็จลงจากดาวดึงส์

พรรษาที่ ๘

เภสกลาวัน ไกล่เมืองสูงสูมารคิระ ในภคคชนบท

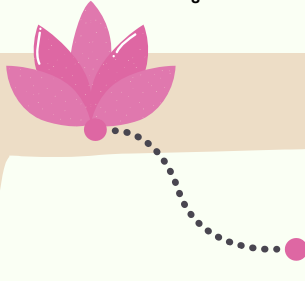
- ทรงโปรดสองสามีภรรยาคุณบดี นกุลบิดา และนกุลมารดา และชาวเมือง
- ทรงตอบคำถาม โพธิราชกุมาร ที่ถามว่า "เมื่อมีพระองค์คอยแนะนำแล้ว ต้องใช้เวลาเท่าไร จึงสามารถบรรลุธรรมได้"
- ช่วงที่ทรงเข้าพรรษา เป็นช่วงฤดูหนาว ทรงออกบัญญัติสิกขาบท ไม่ให้ภิกษุก่อไฟ

พรรษาที่ ๙

กรุงโกสัมพี

- นางมคันทิยา หนึ่งในมเหสีของพระเจ้าอุเทน ผูกอาฆาตต่อพระพุทธเจ้า ด้วยเหตุที่พราหมณ์ผู้เป็นพ่อ ได้เคยนำนางมคันทิยามาถวาย แต่ทรงไม่ประสงค์ จึงจ้างคนให้ไปด่าทอต่างๆ นาๆ รวมถึง วางเพลิงสังหารหมู่พระอัครมเหสีและบริวารอีก ๕๐๐ นาง ผู้ซึ่งเป็นโสดาบัน
- ภิกษุมีความเห็นเรื่องข้ออาบัติและไม่อาบัติต่างกัน ทรงเสด็จออกจากโฆสิตารามแต่ผู้เดียว และมุ่งไปหาพระอนรุทธะ พระนันทิยะ และ พระกิมพละ

พรรษาที่ ๑๐

ป่าปริเลยกะ

- เมื่อประทับอยู่ในป่าปริเลยกะตามพระอัยยาคัยแล้วก็เสด็จกลับกรุงสาวัตถี ภิกษุชาวโกสัมพีที่แบ่งเป็นสองฝ่าย ชาวบ้านต่างก็ไม่ต้อนรับไม่ถวายภัตตาหาร เหล่าพระภิกษุจึงตามเสด็จไปยังกรุงสาวัตถี เหตุการณ์จบลงที่มีการทำ สามัคคีอุโบสถเกิดขึ้น

พรรษาที่ ๑๑

หมู่บ้านพราหมณ์ เอกนาพา

- ทรงโปรดกสิการทวาชพราหมณ์ ตำบล ทักขิณาคิริ เมืองมคธ ทรงตรัสแสดงการทำนาของพระองค์ ในสมัยรัชกาลที่ ๔ ได้นำเอา "กสิการทวาชสูตร" มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของคำอธิษฐานในประกาศพระราชพิธีพืชมงคล

พรรษาที่ ๑๒

เมืองเวรัญชา

- ทรงรับนิมนต์**เวรัญชพราหมณ์** ที่เมืองเวรัญชา แต่พราหมณ์กลับลี้มและไปทำกิจที่เมืองอื่น ช่วงนั้นชาวเวรัญชาอยู่ด้วยความอดอยาก ภิกษุที่จำพรรษาต้องกินข้าวแดงที่พ่อค้ามาแบ่งให้ตลอดทั้งพรรษา

พรรษาที่ ๑๓

จาลิกบรรพต เมืองจาลิก

- **นางวิสาขาย้ายมาอยู่**ในเมืองสาวัตถีเนื่องจากแต่งงานกับบุตรของ**มิกคารเศรษฐี**
- **พระเมฆิยะ** ซึ่งในขณะนั้นท่านเป็นพระอุปัฏฐาก ต้องการไปบำเพ็ญเพียรผู้เดียวในป่าอัมพวัน แต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะญาณยังไม่แก่กล้า จึงกลับมาหาพระพุทธเจ้า

พรรษาที่ ๑๔

เชตวันวิหาร เมืองสาวัตถี

- ทรงประทับที่เชตวันวิหารที่สร้างถวายโดยอนาถปิณฑิกะเศรษฐี เป็นพรรษาแรก และประทับอยู่ที่นี้รวม ๑๙ พรรษา
- นางวิสาขาสั่ง **วิหารบุพพาราม** เมืองสาวัตถี จึงมี 2 อารามคือ บุปพาราม และ เชตวัน
- **พระราहुล** อายุครบ ๒๐ ปี อุปสมบทเป็นพระภิกษุ โดยมีพระสารีบุตรเป็นพระอุปัชฌาย์

พรรษาที่ ๑๕

นิโครธาราม กบิลพัสดุ์

- นิโครธาราม เป็นอารามที่พระเจ้าสุทโธทนะพระบิดาสร้างถวายแด่พระพุทธองค์ ต่อมาพระศากยะสร้างถวายหลังใหม่
- ทรงปรารภถึงเรื่อง **เจ้าหญิงโรหิณี**ซึ่งเป็นน้องสาวของพระอนรุทธะ พระนางป่วยเป็นโรคผิวน้ำ เมื่อถวายภัตตาหารแด่พระพุทธองค์แล้ว ทรงเล่าถึงกรรมเก่าอันเกิดจากความโกรธ ความริษยา
- ทรงระงับเหตุข้อพิพาทในการแย่งน้ำจากแม่น้ำ "**โรหิณี**" ซึ่งไหลผ่านระหว่างเมืองกบิลพัสดุ์และเมืองโกลิยะนั้น

พรรษาที่ ๑๖

เมืองอาฬวี

- ทรงโปรด**อาฬวกยักษ์** โดยทรงขึ้นประทับบนบัลลังก์ของยักษ์ อาฬวกยักษ์โกรธมาก แต่ทรงใช้ขันติ ทรงตอบปัญหาจนอาฬวกยักษ์มีศรัทธาและได้ดวงตาเห็นธรรม

พรรษาที่ ๑๗

พระเวฬุวัน กรุงราชคฤห์

- **พระอภัยราชกุมาร** ผู้ซึ่งเป็นบิดาของหมอชีวกโกมารภัจจ์ เดิมนับถือ ศิษย์ของ นิกرنธ์นาฏบุตร หรือ ศาสตามหาวีระของศาสนาเซน ได้ตั้งคำถามกับพระพุทธองค์ ว่า "พระองค์เคยตรัสวาจาที่ไม่เป็นที่ชอบใจคนอื่นบ้างไหม" เมื่อทรงอธิบายอย่างชัดเจนแล้ว จึงปฏิญาณตนขอเป็นอุบาสก

พรรษาที่ ๑๘,๑๙

จาลิกบรรพต เมืองจาลิก

- ไม่ปรากฏในบันทึก

พรรษาที่ ๒๐

พระเวฬุวัน กรุงราชคฤห์

- พระอานนท์เป็นพระอุปัฏฐากประจำพระองค์
- ทรงโปรด**จอมโจรองคุลิมาล** ที่คิดจะฆ่าหญิงชราซึ่งไม่รู้ว่าเป็นแม่ของตน ทรงไปยับยั้ง ทรงตรัสว่า “เราหยุดแล้ว องคุลิมาล แต่เธอยังไม่หยุด”

พรรษาที่ ๒๑-๔๔

เมืองสาวัตถี สลับไปมาระหว่างเชตวัน กับ บุพพาราม

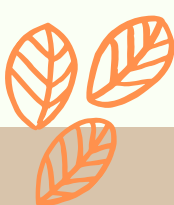
- เหตุการณ์สำคัญบางตอน -

- **พระเทวทัต** ความจริงแล้วพระเทวทัตผูกเวรต่อพระพุทธเจ้าก่อนหน้านี้แล้ว ได้วางแผนทำร้ายพระพุทธองค์หลายครั้ง ตั้งแต่ปล่อยช้างนาฬาคีรี จ้างนายธนู 10 ผลัด ไปลอบยิงพระพุทธองค์ ลอบขึ้นไปบนภูเขาฉิมภูฏลักก้อนหินใส่ จนสะกิดหินกระเด็นใส่จนพระบาทห้อโลหิต เมื่อความพยายามไม่เป็นผล พระเทวทัตจึงยุยงให้สงฆ์แตกกัน จนกระทั่งเกิดสำนักผิด แต่ด้วยการกระทำที่ผิดและร้ายแรงนั้น เมื่อเท้าเหยียบพื้นสระโบกขรณี พระเทวทัตจึงถูกธรณีสูบ
- **พระเจ้าวิทูทกะ** ยกกองทัพไปทำลายล้างพวกเจ้าศากยะแห่งกรุงกบิลพัสดุ์จนเกือบจะสิ้นราชวงศ์

พรรษาที่ ๔๕

ปรินิพาน เวฬุคาม ไกลันครเวสาลี

- ที่ป่าवालเจตีย์ **พญามาร**ปรากฏเพื่อทูลให้ทรงปรินิพาน ทรงกล่าวว่า อีกสามเดือนต่อจากนี้ จักปรินิพาน
- ที่เมืองปาวา ทรงประทับที่สวนมะม่วงของ**นายจุนทะ** และเสวย “**สุกรมัททวะ**” ที่นายจุนทะนำมาถวาย
- ทรงประทับ**สีหเสยยา** ตรัสพระโอวาทครั้งสุดท้ายว่า “**ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บัดนี้เราขอเตือนเธอทั้งหลายว่า สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา เธอทั้งหลาย จงทำความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด**”

บุญ ย่อมเจริญ งอกงาม แก่ท่ายก ผู้ให้อยู่ ๆ
เวร ย่อมไม่สืบต่อ แก่บุคคลผู้ระงับเวรเสียได้
คนฉลาดเท่านั้น ละบาปเสียได้แล้ว ก็นิพพาน
เพราะความสิ้นไปแห่ง รากะ โทสะ และโมหะ

Designed by Freepik